

Bella begynte bli ledsen å Hannas vägnar och tyckte att Jenny resonnerade dumt.

— Visst måste en flicka ha rätt att emotaga eller afslå en tjänst, — sade hon. — Hvarför skulle hon vara tvungen att mottaga en handräckning af en, som hon ej tycker om?

— Kära Bella, hvad du är barnslig! Huru skulle det gå på våra baler och tillställningar. om flickorna tillåtes att så der öppet visa sin sympati och antipati?

— Men så *borde* det vara. — vidhöll Bella med oväntad bestämdhet. — Det är feget att visa ett tillmötesgående, der man har orsak att vilja draga sig tillbaka.

— Bry dig ej om att citera Hanna Rappe, — sade Jenny spetsigt. — Vi veta nog, att du har dina skrupler från henne.

Bella rodnade af förtrytelse. — Det är ej sant, du är stygg, Jenny. Jag har alltid tänkt så och skall alltid tänka så.

— Jag tycker som Bella, — inföll Aina Berg saktmodigt.

— Och jag som Jenny, — sade Alma Brennlund. — Det vore ju förfärligt sårande för en gosse om hans uppjudning afsloges.

— Hvarje bra flicka gör ej heller detta utan verkliga skäl. — Bellas röst darrade litet.